

Toimittajalta.

Kesäkurssilla Jyväskylässä heinäkuun 30 p:stä elokuun 6 p:ään elin omasta puolestani kuin taivaissa: kipua ei ollut, väsymystä ei tuntunut, työ oli todellista nautintoa. Ilmapiiri oli täynnänsä hyvää tahtoa, myötätuntoa ja luottamusta, ja lopuksi kerroin – ehkä avomielisemmin kuin koskaan – muutamia menneen ajan muisteloita ja muutamista lähitulevaisuuden työsuunnitelmista. Ystävät kuuntelivat kiinnostuneina, hartaina, liikutettuina.

Tulevaisuuden suunnitelmat keskittyivät minuun nähden siihen, että lähdän tänä syksynä Amerikkaan. Amerikkalaisesta luentomatkasta on ollut puhetta pian parin vuoden aikana, mutta tuuma muuttui äkkiä tänä keväänä kokonaan toisenluontoiseksi. Ei ole minun mentävä Amerikkaan luennoimaan, – esitelmien ja kokousten pito jää ainakin sivuseikaksi. Matkani tarkoitus on toinen. On lähdettävä Californiaan koko talveksi ja – kirjoitettava. Oikeammin sanoen: opittava ja kirjoitettava.

Mikä kirjoitus on sitten niin merkillinen, ettei sitä voi kotimaassa suorittaa? Aivoilleni selitän näin: sinä tarvitset perspektiiviä, ja Euroopassa perspektiivi on liian lyhyt. Mutta henkeni tietää: sinun täytyy avata älysi eräälle inspiratsioonille, joka Californiassa on lähellä, jotta voisit suorittaa sen tehtävän, mikä sinulle nyt on määrätty.

Tämä kuulostaa vähän liian juhlalliselta. Ei se tehtävä niin merkillinen ole, ettei kuka tahansa toinen suuremmilla kyvyillä varustettu kykenisi sitä paremmin ja helpommin suorittamaan. Että minut on siihen viime vuosina valittu, riippuu vain siitä, että sydämeni on aina ollut sille nöyrästi ja vaatimattomasti altis. Tuntien pienet kykynsä se on asettanut itsensä Mestarin palvelukseen.

Kaikkien meidän Mestariimme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus tahtoo, että kristikunnassa on tapahtuva uusi uskonpuhdistus. Lutherin reformatsioni pysähtyi puolitiehen. Se puhdisti kirkkoa muutamista epäkohdista, mutta itse uskonopin puhdistus jäi kesken. Kuitenkaan kirkko ei voi läpeensä uudistua, ellei se oppi, se elämänymmärrys, johon kirkko perustuu, muutu kokonaan Jeesuksen omaksi elämänopiksi. Tämä taas on mahdotonta, ellei Paavalin perustama kristillinen teologia kirkastu Paavalin oman tarkoituksen mukaiseksi. Uuden uskonpuhdistuksen tehtävä on näin ollen ensinnä näyttää, mikä Paavalin teologinen metafysiikka oli, ja toiseksi palauttaa alkuperäiseen puhtauteensa Jeesuksen Kristuksen siveysoppi.

Tämän reformatsionin H. P. Blavatsky pani alulle. Hän näytti, että kaikissa uskonnollisissa maailmanselitysopeissa on sama teologinen ydin, jota hän nimitti

teosofiaksi. Hän myös viittasi siihen, että kaikissa uskonnoissa siveysoppi on ytimeltään sama. Hänen suuri herätystyönsä kohdistui koko maailmaan ja sen kaikkiin uskontokuntiin, mutta jokaisen uskontokunnan omaksi tehtäväksi jäi puhdistaa oma uskonsa ja kirkkonsa. Tohtori Rudolf Steiner Saksassa jatkoi H. P. B:n työtä mitä kristikuntaan tuli kristillisen metafysiikan alalla, ja Ruusu-Risti Suomessa sai tehtäväkseen jatkaa samaa H. P. B:n työtä kristillisen siveysopin alalla.

Nyt on tämä kristikunnan reformatsioni keskitettävä suureen ponnistukseen Pohjolassa, ja sitä varten on julkaistava teos, joka piirtää uskonpuhdistuksen selvät ääriiviivat ja kutsuu kirkkoja ja lahkoja mahtavaan työhön Jeesuksen ja Paavalin auttamiseksi heidän suunnitelmiansa toteuttamisessa.

Suokoot hyvät henkivallat, että minä Ruusu-Ristin avulla kykenisin suorittamaan oman osani Kristuksen suunnitelman valmistusdraamassa. Ehkä silloin voisin tuntea niinkuin vanha roomalainen, etten ole turhaan elänyt.

*

Pitkä poissaoloni aiheuttaa personallisen työni suhteen muutamia muutoksia, joista tässä tahdon mainita.

Koko esoteerinen kirjeenvaihtoni lakkaa enkä ota vastaan uusia pyrkijöitä esoteeriseen ryhmään. Kokouksia ei liioin pidetä. Nykyiset jäsenet jatkavat harjoituksiaan entiseen tapaan eivätkä saa uusia ohjeita. Esoteerisessa työssä tulee arvatenkin kotimaahan palattuani tapahtumaan muutoksia ja uudistuksia. Olkaa siis vähässä uskolliset, rakkaat ystävät, että teille sitten uskottaisiin suurempia tehtäviä.

Olen tietysti kiitollinen, jos ystäväni muistavat minua kirjeillään, joilla ei ole virallista leimaa, ja olen vielä kiitollisempi, jos eivät ehdottomasti odota vastausta. Seisova osoitteeni on: Mr. Pekka Ervast, Consulate General of Finland, 44 Whitehall St., New York, N. Y. U.S.A.

Ruusu-Ristin työ jatkuu säännölliseen tapaansa, ja Ruusu-Ristin Hallitus valvoo asioita täysillä valtuuksilla. Kaikkien jäsenten sydämeen painan sen elämänohjeen, joka hedelmänä kasvoi viime kesäkurssien henkisestä työstä: ystävät oppikaa toisianne rakastamaan.

Ruusu-Risti-lehtemme ilmestyy säännöllisesti kuten tähänkin saakka ja sisältää joka numerossaan matkakirjeen minulta. Kun vuoden vaihteessa uutta vuosikertaa

on tilattava, toivon, että Ruusu-Ristin lukijapiiri kasvaa moninkertaiseksi. Lehden toimituksen jätän uskottuihin käsiin.

Panacea-kirjeenvaihto siirtyy uusiin käsiin. Kirjailija Annikki Reijonen on ystävällisesti luvannut hoitaa sitä syyskuusta lähtien. Hänen osoitteensa on Helsinki, Pitkäsillanranta 5 B 42. Hänelle on siis tästä lähtien tehtävä sekä ilmoitukset (raportit) että uudet tilaukset.

Koska matkaani varten otan suuren lainan pankista, voivat ne ystävät, jotka edelleen tahtovat työtäni avustaa esim. n. s. P. E:n rahaston välityksellä, jättää tai lähettää avustuksensa pankkitililleni, joten ei tarvitse rahoja Amerikkaan lähettää. Pankkitiliäni hoitaa ja avustuksia vastaanottaa Prokuristi J. Kuusisaari, Helsinki, Kansallis-Pankki, Hakaniemen konttori.

*

Tulin niin iloiseksi seuraavasta odottamattomasta tunnustuksesta, etten malta olla sitä tähän painattamatta. Suotakoon turhamaisuuteni minulle anteeksi.

„Lukiessani kirjoittamaanne kirjaa „Haaveilija“, kiintyi mieleni siihen yhä enempi ja enempi, sikäli kuin sen lukemisessa edistyin. „Haaveilija“ on loistava helmi, kaunokirjallinen mestariteos! Sen henkinen tendenssi on korkeuksia hipova ja syvästi sieluun vaikuttava. Luettuani kirjan loppuun, heräsi minussa voimakas vastustamaton halu saada kiittää Teitä siunausta tuottavasta työstänne. Samalla kuin kiitän vilpittömästi Teitä „Haaveilijan“ kirjoittajana, toivon, että vieläkin voisitte kylvää samallaista siunauksen siementä, ja että „Haaveilija“ löytäisi monen monta tosi harrasta lukijaa. Kiitän kunnioittaen.

J. F. K.“

(Ruusu-Risti 1933 Syyskuu N:o 7, s. 199-201)